

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517205813
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3517205813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Ivicy Čelkovej v konaní o žalobe žalobcov 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. A., F. XXX, XXX XX G., 2/ E. H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. A., I. B. X, XXX XX G., 3/ J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. A., F. XXX, XXX XX G., 4/ K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. A., L. X, XXX XX A., žalobcovia 1/ až 4/ právne zastúpení Stentors advokátska kancelária s.r.o., so sídlom 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Hodžovo nám. 2A, IČO: 51 757 184, proti žalovanej K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, o obnovu dedičského konania po poručiteľovi F. F. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom C., E. XXXX/XXX, vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8D/244/2017 a o návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 8D/244/2017-865 zo dňa 29.01.2020, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín / do 31.5.2023 Okresný súd Považská Bystrica/ zo dňa 10. marca 2023, č. k. 3D/239/2022-81, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaná má proti žalobcom 1/- 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odmietol žalobu na obnovu konania o dedičstve po poručiteľovi F. F. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, ktoré konanie o dedičstve sa viedlo na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8D/244/2017. Výrokom II. návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 8D/244/2017 - 865 zo dňa 29.01.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 27.02.2020 zamietol a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na vec aplikoval ust. § 2 ods. 1 a § 75 CMP, § 397 písm. a/, b/, § 400, § 403 ods. 1,2, § 412 ods. 1,2, § 413 ods. 1,2 CSP. V odôvodnení uviedol, že v dedičskej veci po poručiteľovi F. F. C., zomr. dňa 27.10.2017, nadobudlo uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.01.2020, č. k. 8D/244/2017 - 865 (ďalej aj „uznesenie o dedičstve“) dňa 27.2.2020 právoplatnosť. Predmetné uznesenie napadli žalobcovia žalobou na obnovu dedičského konania. Prípustnosť podania žaloby na obnovu konania odôvodnili ustanovením § 397 písm. a) a b) CSP, keď po skončení dedičského konania vyšli najavo nové skutočnosti a žalobcovia získali nové dôkazy, ktoré preukazujú, že vo vzťahu k závetnej dedičke - žalovanej - došlo k nastúpeniu právnych účinkov dedičskej nespôsobilosti podľa § 469 Občianskeho zákonníka. Zo strany Okresného súdu Považská Bystrica došlo k nesprávnemu vyporiadaniu dedičstva po poručiteľovi. Znaleckým dokazovaním darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017 bolo zistené, že darovacia zmluva bola pozmeňovaná. Podľa žalobcov, zo strany žalovanej ako závetnej dedičky, došlo k zavrnutiu hodnému konaniu proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle,

keď ako závetná dedička a súdom ustanovená správkynia dedičstva systematicky vykonávala kroky a činnosti smerujúce k tomu, aby majetkové hodnoty patriace do dedičstva boli rozdelené medzi dedičov, a to zásadne odlišným spôsobom, než stanovovala posledná vôľa poručiťela. Žalovaná za týmto účelom zneužila výkon funkcie správkyně dedičstva a úmyselne zatajila podstatný majetok poručiťela, ktorý mal byť súčasťou dedičstva žalobcov ako zákonných dedičov a účelovo robila úkony smerujúce k tomu, aby žalobcov ukrátila

a zároveň bez súhlasu súdu svojvoľne disponovala s dedičstvom, o ktorom mala vedomosť, že patrí zákonným dedičom. Žalobcovia ako príklad zavrnutia hodného konania žalovanej proti poslednej vôli poručiťela uviedli, že dňa 15.4.2021 ich právni zástupcovia nahliadli do obchodnej a účtovnej dokumentácie a urobili si z nej kópie, pričom po jej preskúmaní objavili zmluvu

o pôžičke zo dňa 31.10.2016, ktorá mala byť uzatvorená medzi poručiťelom ako veriteľom, spoločnosťou N. spol. s r.o. ako dlžníkom a žalovanou ako vedľajším účastníkom (ďalej len „zmluva o pôžičke“). V zmysle zmluvy o pôžičke bola zo strany poručiťela poskytnutá spoločnosti N. E. pôžička vo výške 1.200.000,- eur, ktorá mala byť vrátená poručiťelovi jednorazovou splátkou zo strany spoločnosti N. E. do 30.06.2018. Úroky vo výške 4% p. a. boli splatné vždy mesačne k poslednému dňu mesiaca. Predmetná pohľadávka poručiťela na vrátenie pôžičky bola vzhľadom na obsah závetu poručiťela predmetom dedičstva zákonných dedičov, nakoľko preukázateľne existovala ku dňu smrti poručiťela. Aj napriek tomu, že žalovaná bola dňa 26.7.2018 súdnou komisárkou vypočítaná v rámci predbežného vyšetrenia majetku po poručiťelovi, existenciu tejto pohľadávky úmyselne zatajila, a to počas celého trvania dedičského konania, pričom pohľadávka nebola do majetku poručiťela zahrnutá. Za zavrnutia hodného konania proti prejavu poručiťelovej poslednej vôle považujú žalobcovia aj to, že žalovaná protiprávne zneužila výkon funkcie správcu dedičstva, do ktorej bola ustanovená Okresným súdom Považská Bystrica uznesením zo dňa 29.1.2018, č.k. 8D/244/2017-53. Žalovaná sa po ustanovení do funkcie správcu dedičstva, do ktorého patrila aj obchodný podiel v spoločnosti N., vymenovala dňa 11.4.2018 za jedinú konateľku spoločnosti N., čím získala neobmedzenú právomoc vykonávať v mene spoločnosti N. akékoľvek úkony. Bezodkladne po vymenovaní sa za konateľku spoločnosti N. previedla žalovaná dňa 28.6.2018 (t. j. už v samotnom úvode dedičského konania) sumu vo výške 1.200.000,- eur na svoj bankový účet vedený v O. C. G., IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.3.2022 sp. zn. 7D/199/2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2022, bola medzi žalobcami ako zákonnými dedičmi schválená dohoda o vypořádání dodatočného dedičstva, na základe ktorej boli žalobcovia určení za dedičov dodatočného dedičstva - pohľadávky v sume 1.200.000,- eur. Uviedli, že na Okresnom súde Trenčín sa vedie pod sp. zn. 3C/57/2021 konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 30.000,- eur proti synovi žalovanej A. C., pričom pre potreby tohto súdneho konania bol vyhotovený znalecký posudok číslo 3/2022 zo dňa 23.8.2022. Predmetom znaleckého skúmania bolo posúdenie manipulácie s listinou - darovacou zmluvou zo dňa 3.2.2017 uzatvorenou medzi poručiťelom a žalovanou, predmetom ktorej bolo darovanie sumy 350.000,- eur v prospech žalovanej. V zmysle záverov znaleckého posudku znalec v časti III. odsek 1 znaleckého posudku na otázku, či darovacia zmluva nebola pozmeňovaná a nebolo manipulované s listinami predmetnej darovacej zmluvy odpovedal, že vzhľadom na skutočnosti uvedené v časti II. znaleckého posudku (listy papiera spornej zmluvy sú zviazané len jednou zošivacou sponou, nie je použité žiadne iné zabezpečenie), k pôvodnosti spornej zmluvy nie je možné jednoznačne sa vyjadriť. Avšak všetky zistené skutočnosti (odlišný papier tretej strany

v porovnaní s papierom prvých dvoch strán, odlišná šírka kontúr a detaily tvarovania znakov textových zápisov v porovnaní so znakmi textových zápisov na prvých dvoch stranách, zdvojené dierky v bezprostrednom okolí zošivacej spony, charakter stôp na nosnom podklade

v bezprostrednom okolí zahnutých koncov zošivacej spony na zadnej strane tretieho listu papiera) nasvedčujú tomu, že tretia strana spornej zmluvy pôvodne bola súčasťou inej listiny. Žalobcovia doplnili, že na tretej strane predmetnej darovacej zmluvy sa nachádzajú výlučne podpisy poručiťela a žalovanej, pričom zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že táto tretia strana nebola pôvodne súčasťou darovacej zmluvy, tzn. podpisy poručiťela a žalovanej k nej boli pripojené až dodatočne. Ďalej žalobcovia poukázali aj na konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4C/1/2021 o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 310.000,- eur s tým, že právnym titulom na poukávanie finančných prostriedkov v celkovej sume 310.000,- eur

v prospech žalovanej mala byť práve predmetná darovacia zmluva. Podľa žalobcov boli tieto finančné prostriedky neoprávnene prevedené z účtu poručiťela žalovanou pri zneužití prístupových bezpečnostných prvkov do internet bankingu poručiťela po jeho smrti, resp. nasledujúci deň. Žalovaná zatajila zástupcom bánk skutočnosť, že poručiťel zomrel, keď osobne vybrala v pobočke E. E., G. sumu 3.000,- eur na základe plnej moci, ktorá zanikla smrťou poručiťela. E. E., G. bola súdom informovaná

o smrti poručiteľa až dňa 27.06.2018. Žalobcovia uviedli, že sú tu skutočnosti a dôkazy týkajúce sa dedičov a predmetu pôvodného dedičského konania, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom dedičskom konaní, pričom im môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to tým, že súd ex offio prihliadne na dedičskú nespôsobilosť žalovanej, ktorá v tomto smere nebude dedič a súd zároveň správne vyporiada dedičstvo po poručiteľovi v súlade so zákonom. Novým dôkazom v konaní je znalecký posudok vypracovaný dňa 23.8.2022, z ktorého vyplýva, že darovacia zmluva, na základe ktorej žalovaná vo svoj prospech z účtu poručiteľa po jeho smrti previedla sumu v celkovej výške 310.000,- eur, bola pozmeňovaná, nebola poručiteľom ani žalovanou nikdy podpísaná, a teda je neplatným právnym úkonom. Prevedené finančné prostriedky v sume 310.000,- eur tak jednoznačne patria do dedičstva po poručiteľovi. Žalobcovia včasnosť podania žaloby na obnovu dedičského konania odôvodnili tým, že znalecký posudok, ktorý je dôkazom spôsobilým im privodiť priaznivejšie rozhodnutie v dedičskom konaní, bol vyhotovený dňa 23.8.2022, teda v tento deň najskôr sa právny zástupca žalobcov mohol s jeho obsahom oboznámiť, čo však nebolo reálne možné, nakoľko v tento deň sa ešte znalecký posudok nedostal do dispozície žalobcov ani ich právneho zástupcu, čo sa udialo dňa 31.8.2022, keď bol na výzvu súdu doložený do spisu sp. zn. 3C/57/2021. Originál darovacej zmluvy bol žalovanou predložený až v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 3C/57/2021 a len originál mohol byť predmetom znaleckého skúmania. Žalovaná originál darovacej zmluvy odmietala žalobcom vydať. Z tohto dôvodu je zrejmé, že žaloba na obnovu dedičského konania je podaná včas v zákonnej lehote troch mesiacov, odkedy sa žalobcovia dozvedeli o znaleckom posudku a teda o tom, že darovacia zmluva je zjavne úmyselne sfalšovaným právnym úkonom. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2020, je stále zachovaná aj objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu dedičského konania v rozsahu troch rokov. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že predmetom dedičstva boli majetkové hodnoty vo výške cca 6.500.000,- eur, pričom vzhľadom na novozistené skutočnosti, by sa mala táto hodnota zvýšiť minimálne o ďalších 310.000,- eur.

2. Súd prvej inštancie skúmal, či žaloba na obnovu konania bola podaná včas (§ 403 ods. 1, 2 v spojení s § 2 ods. 1 CMP). Uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 8D/244/2017-865 zo dňa 29.01.2020 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2020, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 23.11.2022. Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty na podanie takejto žaloby (§ 403 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia - v danom prípade odo dňa 27.02.2020. Zároveň je však potrebné skúmať aj subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá je trojmesačná a začína plynúť odo dňa, odkedy sa žalobcovia mohli dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď tento dôvod obnovy mohli uplatniť (§ 403 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP). Žalobcovia tvrdili, že sú tu skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré vyšli najavo až po skončení pôvodného dedičského konania a ktoré svedčia o dedičskej nespôsobilosti závetnej dedičky - žalovanej, keďže zo strany žalovanej malo dôjsť k zavrnutiahodnému konaniu proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle. Jednou z týchto skutočností, resp. dôkazov má byť zistenie existencie zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016 na sumu 1.200.000,- eur a teda pohľadávka poručiteľa voči spoločnosti N., E., ktorú žalovaná v dedičskom konaní zatajila a ktorú sumu si previedla po smrti poručiteľa na svoj účet. Žalobcovia v žalobe na obnovu konania uviedli, že o existencii zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016, titulom ktorej mal poručiteľ voči spoločnosti N.- L., E. pohľadávku vo výške 1.200.000,- eur s prísl., sa dozvedeli dňa 21.04.2021, keď spracovali dokumentáciu získanú nahliadnutím do obchodnej a účtovnej dokumentácie dňa 15.04.2021, pričom z predloženého uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7D/199/2021-51 zo dňa 29.03.2022, právopl. dňa 29.03.2022 je zrejmé, že dňa 30.06.2021 podali žalobcovia návrh na dodatočné prejednanie dedičstva, v ktorom žiadali prejednať túto pohľadávku vo výške 1.200.000,- eur s odvolaním sa na zmluvu o pôžičke zo dňa 31.10.2016 a na to, že predmetná suma bola podľa výpisu z účtu spoločnosti N., E. prevedená po smrti poručiteľa dňa 28.06.2018 na iný účet. Je teda zrejmé, že vo vzťahu k týmto skutočnostiam nebola žaloba na obnovu konania podaná včas v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty vzhľadom k tomu, že tieto skutočnosti boli žalobcom známe dňa 21.04.2021, keď v tomto smere konali a v podstate krátko na to podali dňa 30.06.2021 návrh na dodatočné prejednanie dedičstva a pričom žalobu na obnovu konania podali až dňa 23.11.2022, t. j. po viac ako roku a pol.

3. Ďalšími skutočnosťami mali byť prevody finančných prostriedkov z účtu poručiteľa po jeho smrti, ktoré vykonala žalovaná odvolávajúc sa na darovaciu zmluvu zo dňa 03.02.2017, resp. výber sumy 3.000 eur vykonaný žalovanou taktiež po smrti poručiteľa na základe plnej moci, ktorá zanikla smrťou poručiteľa bez toho, aby smrť poručiteľa v banke oznámila.

Vo vzťahu k prevodom v celkovej výške 310.000,- eur z účtu poručiteľa

IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet žalovanej žalobcovia 1/ až 4/ neuviedli, kedy sa o týchto prevodoch dozvedeli. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn.

4C/1/2021 je však zrejme, že žalobcovia mali o týchto prevodoch vedomosť minimálne od 16.10.2020, kedy bola na upomínací súd podaná žaloba o zaplatenie 240.000 eur (č. l. 29 spisu sp. zn. 4C/1/2021), resp. vo vzťahu k zvyšných 70.000 eur minimálne od 27.11.2020, čo je dátum podania žaloby vo vzťahu k tejto sume na upomínací súd (č. l. 30 spisu sp. zn. 3C/9/2021, ktoré konanie bolo spojené na spoločné konanie s konaním sp. zn. 4C/1/2021). O tom, že žalovaná mala tieto prevody vykonať na základe darovacej zmluvy zo dňa 03.02.2017, mali žalobcovia vedomosť minimálne od 03.08.2021, kedy došlo na súd vo veci sp. zn. 4C/1/2021 podanie,

v ktorom žalobcovia cez právneho zástupcu potvrdzujú obdržanie danej darovacej zmluvy

(č.l. 101 spisu sp. zn. 4C/1/2021). Z uvedeného spisu, konkrétne z vyjadrenia žalobcov zo dňa 02.08.2021 (č. l. 118 spisu sp. zn. 4C/1/2021) je zrejme, že už vtedy žalobcovia namietali neexistenciu oprávnenia žalovanej disponovať s peňažnými prostriedkami z dedičstva po smrti poručiteľa s tým, že nemožno akceptovať postup žalovanej spočívajúci vo svojoľnom nakladaní s časťou dedičstva, o ktorom jednoznačne vedela, že prípadne výlučne zákonným dedičom - žalobcom s jasným úmyslom obohatiť sa na úkor týchto dedičov. Rovnako namietali neplatnosť danej darovacej zmluvy z rôznych dôvodov. Vo vzťahu k sume 30.000 eur, ktorá je predmetom sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/57/2021 súd uvádza, že

skutočnosť, že prevod týchto finančných prostriedkov z účtu poručiteľa

IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet syna žalovanej vykonala žalovaná odvolávajúc sa na darovaciu zmluvu zo dňa 03.02.2017, sa žalobcovia dozvedeli minimálne dňa 23.12.2021, kedy bola žalobcom, prostredníctvom ich právneho zástupcu, doručená duplika žalovaného A. C. (č. l. 117 spisu sp. zn. 3C/57/2021). V oboch týchto sporoch predkladali žalobcovia okrem iných aj listinný dôkaz - Prehľad transakcií od 27.10.2017-31.05.2018 na Osobnom účte Exclusive IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorého listinného dôkazu pri dátume valuty/zúčtovania vyplýva i výber hotovosti 3.000 eur. Všetky tieto skutočnosti - existencia darovacej zmluvy, výbery, resp. prevody súm 310.000 eur, 30.000 eur, resp. 3.000 eur boli známe žalobcom v priebehu rokov 2020 a 2021, čo znamená, že v priebehu rokov 2020

a 2021 sa žalobcovia mohli dozvedieť o dôvode na obnovu konania. To, že žalovaná bola uznesením tunajšieho súdu č. k. 8D/244/2017-53 zo dňa 29.01.2018 ustanovená za správkyňu dedičstva po poručiťovi, sa žalobcovia dozvedeli ešte v priebehu konania o dedičstve vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8D/244/2017, keďže im toto uznesenie bolo doručované (viď

č.l. 118-126 spisu sp. zn. 8D/244/2017). Žaloba na obnovu konania odôvodnená týmito skutočnosťami, resp. dôkazmi uvedenými v bodoch 15.-18. odôvodnenia tohto uznesenia (ktoré sa týkajú účastníkov a predmetu pôvodného dedičského konania, ktoré existovali v čase pôvodného konania, ktoré žalobcovia nemohli použiť bez svojej viny v pôvodnom dedičskom konaní po poručiťovi, a ktoré by mohli prívodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci

/§ 397 písm. a) CSP/) - t. j. zmluvou o pôžičke, pohľadávkou poručiťeľa vo výške 1.200.000 eur, darovacou zmluvou zo dňa 03.02.2017 a na základe nej vykonané prevody z účtu poručiťeľa IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, resp. výber z daného účtu - bola podaná po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

4. Žalobcovia v konaní argumentujú aj znaleckým posudkom č. 3/2022 vypracovaným znalkyňou I. P. C.. Tvrdia, že v rámci konania sp. zn. 3C/57/2021 bol tento znalecký posudok vypracovaný s tým, že sa jedná o nový dôkaz preukazujúci neplatnosť právneho úkonu - darovacej zmluvy zo dňa 03.02.2017, na základe ktorej malo dôjsť k vyššie uvedeným prevodom peňazí z účtu poručiťeľa IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX na účet žalovanej, resp. jej syna. V tomto smere súd konštatuje, že sa jedná o taký dôkaz, ktorý v čase pôvodného dedičského konania po poručiťovi, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 27.02.2020, objektívne neexistoval, nakoľko tento znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 23.08.2022, a teda sa nejedná o dôkaz v zmysle § 397 písm. a) CSP. Znalecký posudok I. C. nie je ani dôkazom spôsobilým povoliť obnovu konania podľa § 397 písm. b) CSP, nakoľko znalecký posudok v čase pôvodného dedičského konania po poručiťovi neexistoval

a z dedičského spisu sp. zn. 8D/244/2017 nevyplýva, že by vykonanie takého dôkazu žalobcovia žiadali. Z objektívnych dôvodov nebolo možné takýto dôkaz v pôvodnom konaní vykonať. Existencia tohto znaleckého posudku nemôže založiť dôvod na obnovu pôvodného dedičského konania po poručiteľovi podľa § 397 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Súd prvej inštancie zamietol nedôvodný návrh žalobcov na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 8D/244/2017 - 865 zo dňa 29.01.2020.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie. Namietali, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces/ § 365 ods. 1 písm. b) CSP/, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 365 ods. 1 písm. d) CSP/ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) CSP/. Nesúhlasili s odsekem 18. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď právny zástupca žalobcov obdržal len kópiu darovacej zmluvy, ktorej autenticitu nevedel v tom čase verifikovať. Skutočnosť, že darovacia zmluva nebola podpísaná poručiteľom ani žalovanou potvrdil až znalecký posudok v roku 2022. Túto skutočnosť potvrdil aj v odôvodnení svojho rozhodnutia Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, vo veci vedenej pod sp. zn. 27Co/30/2022 dňa 29.11.2022. Napadnuté uznesenie súdu je nepreskúmateľné, nakoľko z jeho odôvodnenia, konkrétne z odseku 19. nie je zrejmé, kedy, podľa názoru súdu prvej inštancie, mala žalobcom uplynúť 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby o obnovu konania. Súd prvej inštancie túto skutočnosť konštatuje len všeobecne bez uvedenia konkrétneho dátumu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Nesúhlasili so závermi súdu prvej inštancie, že znalecký posudok č. 3/2022, vypracovaný znalkyňou I. P. C., je novým dôkazom, ktorý v čase pôvodného dedičského konania po poručiteľovi objektívne neexistoval, nakoľko tento znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 23.8.2022, a nejedná sa o dôkaz v zmysle § 397 písm. a) CSP. Podľa názoru konajúceho súdu tak znalecký posudok I. C. nie je ani dôkazom spôsobilým povoliť obnovu konania. Z dedičského spisu sp. zn. 8D/244/2017 nevyplýva, že by vykonanie takého dôkazu žalobcovia žiadali, avšak z objektívnych dôvodov nebolo možné takýto dôkaz v pôvodnom konaní vykonať. Súd prvej inštancie nesprávne interpretoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/50/2020, keď skutočnosť, ktorú sa žalobcom podarilo preukázať znaleckým posudkom sama o sebe existovala v čase do doby vyhlásenia rozsudku (súdneho rozhodnutia v konaní sp.zn. 8D/244/2017). Žalobcovia ako zákonní dedičia v žalobe na obnovu dedičského konania poukázali na to, že K. F. po smrti F. F. C., dlhodobo neoprávnene vedome a úmyselne nakladala s majetkom, ktorý bol a je dedičstvom zákonných dedičov – žalobcov. Pre potreby súdneho konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica sp.zn. 3C/57/2021 bol vyhotovený dňa 23.8.2022 znalecký posudok číslo 3/2022. V časti II. znaleckého posudku je uvedené, že k pôvodnosti spornej zmluvy nie je možné sa jednoznačne vyjadriť. Zistené skutočnosti- odlišný papier tretej strany v porovnaní s papierom prvých dvoch strán, odlišná šírka kontúr a detaily tvarovania znakov textových zápisov v porovnaní so znakmi textových zápisov na prvých dvoch stranách, zdvojené diery v bezprostrednom okolí zošívacej spony, charakter stôp na nosnom podklade v bezprostrednom okolí zahnutých koncov zošívacej spony na zadnej strane tretieho listu papiera, nasvedčujú tomu, že tretia strana spornej zmluvy pôvodne bola súčasťou inej listiny. Na tretej strane skúmanej darovacej zmluvy sa nachádzajú výlučne podpisy poručiteľa a žalovanej, pričom zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že táto tretia strana nebola pôvodne súčasťou darovacej zmluvy, tzn. podpisy poručiteľa a žalovanej k nej boli pripojené až dodatočne. Na Okresnom súde Považská Bystrica je proti žalovanej vedené konanie pod sp. zn. 4C/1/2021 o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 310.000,- EUR. Žalobe žalobcov bolo po vrátení veci odvolacím súdom neprávoplatne v celom rozsahu vyhovieť a to práve s poukazom na to, že právnym titulom na poukávanie finančných prostriedkov v sume 310.000,- EUR v prospech žalovanej mala byť predmetná darovacia zmluva, ktorej autenticita bola znaleckým posudkom vyvrátená. Poručiteľ zomrel v nemocnici o 8.15 hod. Žalovaná ešte v ten istý deň previedla na svoj bankový účet finančné prostriedky. Žalovaná nemala právny titul a oprávnenie na prevod finančných prostriedkov prostredníctvom elektronických služieb

k predmetnému bankovému účtu E. („Bankový účet E.“).

Z vykonaného dokazovania v konaní sp. zn. 4C/1/2021 vyplýva, že dispozičné právo

k elektronickému bankovníctvu k bankovému účtu E. mal v danom čase výlučne poručiteľ. Súd prvej inštancie v odseku 18. odôvodnenia uznesenia uviedol, že v súvislosti s prevodom finančných

prostriedkov v celkovej výške 310.000 EUR z účtu poručiťa na účet žalovanej sa žalobcovia o týchto prevodoch dozvedeli minimálne od 16.10.2020, resp. od 27.11.2020, o právnom titule – darovacej zmluve sa dozvedeli minimálne od 3.8.2021, kedy došlo na súd prvej inštancie vo veci sp. zn. 4C/1/2021 podanie, v ktorom žalobcovia potvrdzujú prevzatie darovacej zmluvy, pričom žalobcovia namietali neexistenciu oprávnenia žalovanej disponovať s peňažnými prostriedkami z dedičstva po smrti poručiťa. Súd prvej inštancie dostatočne nezistil skutkový stav veci a vec následne nesprávne právne posúdil, keď z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/30/2022 zo dňa 29.11.2022, v konaní o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 9. septembra 2021, č.k. 4C/1/2021-175, vyplýva, že sa žalovaná v rámci obrany snažila odvodiť právo na prevod dotknutých prostriedkov od darovacej zmluvy, ktorú mala uzatvoriť s poručiťom, súčasťou ktorej malo byť i poverenie na dispozíciu s majetkom zosnulého. Prevod mal byť účinný len do okamihu, kedy samotný poručiť mohol disponovať s týmto majetkom, a nie až po prechode majetku na žalobcov ako pozostalých. Darovacia zmluva bola s najväčšou pravdepodobnosťou upravená a účelovo použitá výhradne pre obranu žalovanej v tomto súdnom konaní. Originál darovacej zmluvy bol právnomu zástupcu žalobcov poskytnutý len na pár minút na nahliadnutie počas pojednávania bez toho, aby sa mohol právny zástupca poradiť s klientami alebo odborníkmi, ktorú skutočnosť namietal na pojednávaní. Žalovaná úmyselne prevod finančných prostriedkov v dedičskom konaní zamĺčala, nakoľko predmetná darovacia zmluva neexistovala. K predloženiu originálu darovacej zmluvy na nahliadnutie došlo až v deň vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, t. j. dňa 9.9.2021, a to len na pár minút. Žalobcovia nedisponovali darovacou zmluvou počas dedičského konania sp. zn. 8D/244/2017 a to ani v čase vydania uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8D/244/2017-865 zo dňa 29.1.2020, ktorým bolo dedičské konanie skončené. Poukázali na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.8.2011, sp. zn. 3 Cdo 98/2011. Žalobcovia, z dôvodov na strane žalovanej, nedisponovali originálom darovacej zmluvy. Žalobcovia nemali žiadny podiel na tom, že darovacia zmluva nebola ako dôkaz použitá v pôvodnom dedičskom konaní. Súd sa v odôvodnení uznesenia nezaoberal tým, že v prípade, ak by skutočnosť, že neautentická darovacia zmluva bola pozmeňovaná, resp. nebola podpísaná poručiťom a žalovanou (čo preukázal znalecký posudok zo dňa 23.8.2022), a bola známa v čase, keď súd v dedičskom konaní sp. zn. 8D/244/2017 vydal uznesenie dňa 29.1.2020, išlo by bez pochyby o skutočnosť, ktorá by mala vplyv na samotné dedičské konanie a prevedené finančné prostriedky v sume 310.000,- EUR by boli jednoznačne zaradené do dedičstva po poručiťovi. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva potreba obnoviť dedičské konanie sp. zn. 8D/244/2017, nakoľko sú tu skutočnosti a dôkazy týkajúce sa dedičov a predmetu pôvodného dedičského konania, ktoré zákonní dedičia bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom dedičskom konaní, pričom im môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, a to tým, že súd prihliadne na možnú dedičskú nespôsobilosť K. F.. Novým dôkazom v konaní je znalecký posudok vypracovaný dňa 23.8.2022, z ktorého vyplýva absencia právneho titulu na prevod finančných prostriedkov v celkovej sume 310.000,- EUR v prospech žalovanej. Navrhli, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedla, že žaloba žalobcov nebola podaná včas, v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Odvolanie žalobcov je nedôvodné a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Žalobcovia vo svojej žalobe uviedli nepravdivé, vykonštruované, účelové a ničím nepreukázané tvrdenia, ktorými sa snažili účelovo navodiť dojem, že žalovaná sa mala údajne dopustiť zavrhnutia hodného správania voči poručiťovej poslednej vôli. Žalobcovia ako príklad zavrhnutia hodného konania žalovanej proti poslednej vôli poručiťa uviedli zmluvu o pôžičke zo dňa 31.10.2016. Z predmetnej zmluvy o pôžičke medzi poručiťom ako veriteľom a spoločnosťou N. spol. s r.o. ako dlžníkom a žalovanou ako vedľajším účastníkom vyplýva, že pôžička nemala byť vrátená poručiťovi, ale žalovanej, ako vedľajšej účastníčke. Veriteľ výslovne vyhlásil svoju vôľu, aby predmetná pôžička vo výške 1.200.000,- Eur bola vrátená tým spôsobom, že bude zaplatená na účet K. F.. Pripísaním uvedenej čiastky sa žalovaná stáva výhradnou vlastníčkou finančných prostriedkov vo výške 1.200.000,- Eur. Tvrdenia žalobcov, že žalovaná existenciu tejto pohľadávky úmyselne zatajila, a to počas celého trvania dedičského konania, sú nepravdivé, vykonštruované a účelové. Pohľadávka do dedičstva po poručiťovi nepatrila. Ak by aj uvedené tvrdenia žalobcov boli pravdivé, vo vzťahu k týmto tvrdeniam žalobcov nebola žaloba na obnovu konania podaná včas

v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Žalobcovia mali vedomosť o existencii zmluvy o pôžičke odo dňa 21.04.2021. Krátko na to podali dňa 30.06.2021 návrh na dodatočné prejednanie dedičstva. Žalobcovia podali žalobu na obnovu konania až dňa 23.11.2022, t. j. po viac ako roku a pol. Žalovaná nesúhlasila s námietkami žalobcov o zneužití výkonu funkcie žalovanej ako správkyne dedičstva. Z verejne dostupných údajov z obchodného registra SR vyplýva, že jediným konateľom spoločnosti N. bol poručiteľ F. F. C.. Po smrti poručiteľa F. F. C. spoločnosť N. de facto, ani de iure nemala konateľa. V záujme zachovanie riadneho fungovania spoločnosti N. bola žalovaná ako spoločníčka tejto spoločnosti s väčšinovými právami, riadne vymenovaná do funkcie konateľa tejto spoločnosti. Pokiaľ ide o prevod sumy vo výške 1.200.000 €, suma bola prevedená na základe vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016. Žaloba žalobcov na obnovu konania nebola podaná včas, v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty, vzhľadom k tomu, že žalobcovia mali už

v priebehu pôvodného dedičského konania vedomosť, že sa žalovaná stala konateľkou spoločnosti N. (konateľkou sa stala 11.04.2018, zverejnenie v ORSR : 18.04.2018), ako i vzhľadom k tomu, že žalobcami uvedené tvrdenia o existencii pôžičky vo výške 1.200.000 € boli žalobcom známe. Pokiaľ sa žalobcovia v súvislosti s darovacou zmluvou odvolávajú na dôkaz, a to znalecký posudok I. C. č. 3/2022 zo dňa 23.8.2022, žalovaná závery tohto znaleckého posudku od počiatku rozporovala. Znalecký posudok je len jedným z dôkazov

v konaní PB-3C/57/2021 a PB-4C/1/2021. Žalovaná predložila darovaciu zmluvu v stave,

v akom jej bola odovzdaná poručiteľom. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcov nebola žaloba na obnovu konania podaná včas, v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty, vzhľadom k tomu, že všetky skutočnosti - existencia darovacej zmluvy, výbery, resp. prevody súm 310.000 eur,

30.000 eur, resp. 3.000 eur, boli známe žalobcom v priebehu rokov 2020 a 2021. V priebehu rokov 2020 a 2021 sa žalobcovia mohli dozvedieť o údajnom dôvode na obnovu konania. Znalecký posudok I. C. nemôže založiť dôvod na obnovu konania, nakoľko ide o taký dôkaz, ktorý v čase pôvodného dedičského konania po poručiteľovi, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 27.02.2020, objektívne neexistoval. Znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 23.08.2022, a teda sa nejedná o dôkaz v zmysle § 397 písm.

a) CSP. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu správne a zákonné. Žalobcovia vo svojom odvolaní neuviedli rozhodujúce skutočnosti, ktoré by potvrdili dôvodnosť odvolania žalobcov - práve naopak,

z podaného odvolania žalobcov je zrejmé, že objektívne neexistujú odvolacie dôvody

a odvolanie žalobcov je v celom rozsahu nedôvodné. Nie sú splnené podmienky na pripustenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a), b) CSP. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

7. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 28.8.2023 uviedli, že na základe existencie relevantných dôvodov trvali na tom, že dôvody obnovy dedičského konania sú dané. Žalovaná dlhodobo odmietala vydať originál darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017 a o existencii darovacej zmluvy informovala až v priebehu konania sp. zn. 4C/1/2021. K predloženiu originálu na nahliadnutie došlo v deň vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie a to dňa 9.9.2021. Skutočnosť, že darovacia zmluva nebola podpísaná poručiteľom ani žalovanou preukázal až znalecký posudok č. 3/2022. Opakovane poukázali na závery znaleckého dokazovania. Z vykonaného dokazovania v konaní sp. zn. 4C/1/2021 vyplynulo, že dispozičné právo k elektronickému bankovníctvu k bankovému účtu E. mal v danom čase výlučne poručiteľ. Žalovaná tak pri prevode finančných prostriedkov z bankového účtu E. zjavne zneužila prihlasovacie údaje poručiteľa, keď platby boli realizované v deň smrti poručiteľa, resp. deň po jeho smrti. Je potrebné obnoviť dedičské konanie, nakoľko sú tu skutočnosti a dôkazy týkajúce sa dedičov a predmetu pôvodného dedičského konania, ktoré dedičia nemohli bez svojej viny použiť v pôvodnom dedičskom konaní, pričom im môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Novým dôkazom v konaní je znalecký posudok vypracovaný dňa 23.8.2022, z ktorého vyplýva absencia právneho titulu na prevod finančných prostriedkov v celkovej sume 310.000,- eur v prospech žalovanej. Navrhli, aby súd o podanej žalobe rozhodol tak, že obnovu dedičského konania povolí.

8. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.9.2023 uviedla, že žaloba žalobcov nebola podaná včas, v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Nesúhlasila s tvrdeniami žalobcov, že dlhodobo odmietala vydať originál darovacej zmluvy. Žalovaná na výzvu súdu originál zmluvy predložila. I napriek tejto skutočnosti žalobcovia v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín

PB-3C/57/2021 a PB-4C/1/2021 od začiatku rozporovali platnosť predmetnej darovacej zmluvy. Rovnako poukaz žalobcov na znalecký posudok I. P. C. nie je dôvodný. Znalecký posudok nemôže založiť dôvod na obnovu konania, nakoľko ide o taký dôkaz, ktorý v čase pôvodného dedičského

konania po poručiteľovi objektívne neexistoval. Znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 23.08.2022, teda sa nejedná o dôkaz v zmysle § 397 písm. a) CSP. Zdôraznila, že predmetné konania nie sú právoplatne skončené, nebolo právoplatne ustálené, že darovacia zmluva, ktorá bola predložená v predmetných súdnych konaniach je neplatná/nepravá. Ak by aj súd právoplatne ustálil, že došlo k údajnému bezdôvodnému obohateniu, a že darovacia zmluva je neplatná/nepravá, nepotvrdzovalo by to tvrdenia žalobcov o údajnom zavrnutí hodnom konaní žalovanej voči poručiteľovej poslednej vôli. Žalovaná predložila darovaciu zmluvu v stave, v akom jej bola odovzdaná poručiteľom. So závermi znaleckého dokazovania nesúhlasila. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na výsluch znalca a na jeho tvrdenie, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že tretia strana zmluvy bola súčasťou inej listiny, je potrebné uviesť, že znalec pri svojom výsluchu len zopakoval svoju špekuláciu prezentovanú v predmetnom znaleckom posudku. Pokiaľ ide o vykonané úhrady na základe darovacej zmluvy, žalovaná uviedla, že bolo preukázané, že finančné prostriedky boli prevedené na účet žalovanej na pokyn poručiteľa, pričom časť týchto finančných prostriedkov bola preukázateľne poukázaná ako i pripísaná na účet žalovanej ešte za života poručiteľa, čo len potvrdzuje, že bolo vôľou poručiteľa darovať finančné prostriedky v zmysle predmetnej darovacej zmluvy. Z listu E. E., G. vyplýva, že prevody z účtu za obdobie od 27.10.2017 do 27.06.2018 boli realizované prostredníctvom elektronického bankovníctva. V období od 27.10.2017 do 27.6.2018 mal k účtu prístup poručiteľ. Prihlásenie v internetbankingu bolo vykonané pod prihlasovacím menom a transakcie boli podpísané SMS kľúčom majiteľa účtu. Transakciu zrealizovala osoba, ktorá bola oboznámená so všetkými prihlasovacími údajmi a mala prístup k SMS kľúču, na základe ktorých je možné vykonať príkazy cez internetbanking. Z uvedeného je zrejmé, že platobný príkaz na úhradu bol realizovaný v kooperácii s poručiteľom - na základe jeho vôle, čo jednoznačne potvrdzuje vôľu poručiteľa darovať finančné prostriedky v zmysle predmetnej darovacej zmluvy. Žalobcovia vo svojom vyjadrení nepopreli skutkové tvrdenia žalovanej, ktoré uviedla vo vyjadrení k žalobe a k odvolaniu, preto je potrebné považovať skutkové tvrdenia žalovanej za nesporné. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu správne a zákonné. Podané odvolanie žalobcov je nedôvodné. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

9. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 11.10.2023 uviedli, že v prejednávanej veci existujú relevantné dôvody na obnovu dedičského konania. V konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 4C/1/2021 súd považoval za nesporné, že poručiteľ bol majiteľom osobného bankového účtu vedeného v E., G. a žalovaná vo vzťahu k tomuto účtu zadala bankové operácie, na základe ktorých boli na účet žalovanej prevedené finančné prostriedky vo výške 140.000,- eur v deň smrti poručiteľa, t.j. 27.10.2017, a platby v celkovej výške 70.000,- eur nasledujúci deň 28.10.2017. Zopakovali tvrdenia poukazom na znalecký posudok znalkyne I. P. C.. Vzhľadom na závery znaleckého posudku mal súd za to, že v konaní nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že poručiteľ mal skutočnú vôľu uzatvoriť so žalovanou darovaciu zmluvu s obsahom, ktorý je zachytený na prvých dvoch stranách zmluvy. Na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu- majetkovému prospachu získanému plnením bez právneho dôvodu a to na úkor poručiteľa vo výške 100.000,- eur a na úkor žalobcov 1/-4/ vo výške 210.000,- eur. Navrhli, aby súd prvej inštancie obnovu dedičského konania povolil. K vyjadreniu pripojili rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23.3.2023, č. k. 4C/1/2021-313.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 2.11.2023 uviedla, že neexistujú zákonné dôvody, na základe ktorých by mala byť povolená obnova pôvodného dedičského konania po poručiteľovi. A navyše, žaloba bola podaná oneskorene, po uplynutí zákonnej 3-mesačnej lehoty. Poukaz žalobcov na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C/1/2021 nie je doposiaľ právoplatný. Znalec v znaleckom posudku uznal, že k pôvodnosti spornej darovacej zmluvy sa vyjadriť nevie. Pokiaľ znalec v znaleckom posudku argumentoval rozdielnosťou papiera pri prvej a druhej strane zmluvy v porovnaní s treťou stranou zmluvy, žalovaná uviedla, že ak by sa aj papier z prvej a druhej strany zmluvy odlišoval od papiera z tretej strany zmluvy, nešlo by o výnimočný jav, ktorý by mal sám o sebe, alebo v spojení s inými údajnými nedostatkami darovacej zmluvy preukazovať, že darovacia zmluva nie je autentická. Z obsahu znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že sa znalec nedostatočne zaoberal relevantnými skutočnosťami pri posudzovaní predmetnej darovacej zmluvy - napr. pri skúmaní písmových znakov skonštatoval, že písmové znaky, nachádzajúce sa na tretej strane zmluvy sa od znakov nachádzajúcich sa na prvej a druhej strane zmluvy líšia v šírke kontúr, resp. v detailoch ich tvarovania. Pokiaľ ide o tvrdenia, že podpisový list bol viackrát pripevňovaný a oddeľovaný od iných listín, je potrebné uviesť, že listina bola viackrát kopírovaná a skenovaná, keďže

bola odosielaná k viacerým právnym úkonom a skutočnosť, že by bola darovacia zmluva, resp. jej listy oddeľované a znova spájané, ešte nespôsobuje pochybnosť o pravosti listiny a jej dôveryhodnosti. Pokiaľ ide o tvrdenia, že podpisy zmluvných strán darovacej zmluvy sú umiestnené na samostatnom liste, je absolútne bežné v praxi, že sa vyhotovujú zmluvy tak, že podpisy zmluvných strán sú uvedené na samostatnom liste. Predmetný znalecký posudok nemôže založiť dôvod na obnovu konania, nakoľko ide o taký dôkaz, ktorý v čase pôvodného dedičského konania po poručiteľovi objektívne neexistoval. Znalecký posudok bol vypracovaný až dňa 23.08.2022, teda sa nejedná o dôkaz v zmysle § 397 písm. a) CSP tak, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Žalovaná predložila darovaciu zmluvu v stave, v akom jej bola odovzdaná poručiteľom. Žaloba nebola podaná včas - v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty a nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a), b) CSP. Žalobcovia vo svojom vyjadrení zo dňa 10.10.2023 neuviedli také relevantné skutočnosti, ktoré by potvrdzovali dôvodnosť odvolania žalobcov. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je

v celom rozsahu správne a zákonné. Obnova pôvodného dedičského konania je neopodstatnená a nezákonná - nie sú splnené podmienky na pripustenie v zmysle § 397 písm. a), b) CSP. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

11. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobcovia žiadali povoliť obnovu dedičského konania po poručiteľovi F. F. C., zomr. dňa XX.XX.XXXX, vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 8D/244/2017, ktoré bolo skončené uznesením č.k. 8D/244/2017-865 zo dňa 29.1.2020, právoplatné dňa 27.2.2020. Skonštatoval, že v zmysle § 403 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP bola žaloba podaná v rámci 3- ročnej objektívnej lehoty. Žalobcovia ako dôvod obnovy poukázali na dôkazy, ktoré vyšli najavo až po skončení pôvodného dedičského konania a to dedičskú nespôsobilosť žalovanej, existenciu zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016 na sumu 1.200.000,- eur a existenciu darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017. Súd prvej inštancie posúdil uplynutie 3- mesačnej subjektívnej lehoty, v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP. Uzavrel, že žalobcovia podali žalobu po uplynutí 3- mesačnej lehoty od času, kedy sa o dôvode obnovy konania dozvedeli. Vo vzťahu k novému dôkazu- existencii zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016 na sumu 1.200.000,-eur vyhodnotil, že o existencii zmluvy o pôžičke sa žalobcovia dozvedeli dňa 21.4.2021, pri nahliadnutí do obchodnej a účtovnej dokumentácie. Zdôraznil, že dňa 30.6.2021 podali žalobcovia návrh na dodatočné prejednanie dedičstva, v ktorom žiadali prejednanie pohľadávky vo výške 1.200.000,- eur. Žalobcovia nepodali žalobu na obnovu konania včas, keď sa o existencii zmluvy o pôžičke dozvedeli dňa 21.4.2021 a dňa 30.6.2021 podali návrh na dodatočné prejednanie dedičstva. Žaloba na obnovu dedičského konania bola podaná až dňa 23.11.2022, teda po uplynutí 3- mesačnej subjektívnej lehoty. Vo vzťahu k existencii darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017 uzavrel, že žalobcovia mali vedomosť o darovacej zmluve dňa 3.8.2021, kedy v rámci vyjadrenia uviedli, že potvrdzujú obdržanie darovacej zmluvy. Žalovaná poukazom na darovaciu zmluvu uskutočnila niekoľko prevodov. O prevode sumy vo výške 30.000,- eur sa žalobcovia dozvedeli dňa 23.12.2021, kedy bola právnenému zástupcovi žalobcov doručená duplika žalovaného- A. C.. Žalobcovia predkladali prehľad transakcií od 27.10.2017-31.5.2018 o prevode sumy 3.000,- eur. Ďalšie prevody na sumy 310.00,- eur a 30.000,- eur, resp. 3.000,- eur, boli žalobcom známe v priebehu rokov 2020 a 2021, teda žaloba bola podaná po uplynutí 3- mesačnej subjektívnej lehoty.

13. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

14. Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozsudok má inú vadu, ktorá má za následok jeho nesprávnosť, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP/.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom

ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

16. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

17. Pokiaľ žalobcovia deklarovali v odvolaní uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukačnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní /napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne/ alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Odvolatelia však v odvolaní nešpecifikovali žiadne konkrétne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré podľa ich názoru mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

19. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľov vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutočného stavu veci, vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil nedôvodnosť podanej žaloby na obnovu dedičského konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre strany sporu známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa domáhali obnovy konania o dedičstve po poručiteľovi F. F. C., zomr. dňa 27.10.2017, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8D/244/2017. Návrh odôvodnili poukazom na zavrnutia hodné konanie žalovanej proti prejavu poručiteľovej poslednej vôli, keď žalovaná ako správkyňa dedičstva úmyselne zatajila majetok poručiteľa, resp. úmyselne robila úkony smerujúce k ukráteniu dedičov a to na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016 na sumu 1.200.000,- eur a darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017 na sumu 310.000,- eur. Žiadali prihladiť na nový dôkaz - znalecký posudok č. 3/2022 vypracovaný dňa 23.8.2022 znalkyňou I. C. v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/57/2021.

21. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

22. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná, a preto súd prvej inštancie správne podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP žalobu odmietol. Odvolací súd poukazuje na to, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Ako mimoriadny opravný prostriedok tento narúša princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), a teda z tohto dôvodu musí byť tento prostriedok vyvážený sprísnenými podmienkami jeho prípustnosti, čo sa okrem iného prejavuje v tom, že možno žalobou na obnovu konania napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Dokonca ani vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania (ak nie sú dané dôvody obnovy konania) nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť takejto žaloby na obnovu konania.

23. Žalobcovia v podanom odvolaní namietali, že v čase pôvodného konania o prejednanie dedičstva po poručiteľovi F. F. C., mali k dispozícii len kópiu darovacej zmluvy, ktorá nebola podpísaná poručiteľom a žalovanou. Darovacia zmluva bola žalobcom predložená dňa 9.9.2021 a to len na pár minút. Znalecký posudok súd prvej inštancie vyhodnotil nesprávne ako nový dôkaz. Zotrvali na svojej argumentácii, že žalovaná na základe darovacej zmluvy previedla na svoj bankový účet sumu vo výške 310.000,- eur i napriek tomu, že v inom konaní / č. k. 4C/1/2021/, bolo preukázané, že posledná strana darovacej zmluvy nebola pôvodne súčasťou darovacej zmluvy. Nesúhlasili s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, odsek 19., keď súd neuviedol, kedy žalobcom uplynula 3- mesačná subjektívna lehota.

24. Námietka žalobcov poukazom na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, odsek 19., nie je dôvodná. Súd prvej inštancie správne posúdil uplynutie 3- mesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania vo vzťahu k existencii zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2016 na sumu 1.200.000,- eur, o ktorej žalobcovia nadobudli vedomosť dňa 21.4.2021, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná až dňa 23.11.2022. Odvolací súd zdôrazňuje, na ktorú skutočnosť poukázal aj súd prvej inštancie, že žalobcovia podali dňa 30.6.2021 návrh na dodatočné prejednanie dedičstva. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.3.2022, č.k. 7D/199/2021-51, v dodatočnej dedičskej veci po poručiteľovi F. F. C., súd prejednal pohľadávku poručiteľa voči spoločnosti N., spol. s r.o. , vo výške 1.200.000,- eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.3.2022.

25. Ďalšou skutočnosťou, ktorou žalobcovia odôvodňovali návrh na povolenie obnovy konania, bola existencia darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017, na základe ktorej žalovaná uskutočňovala výbery finančných prostriedkov. Žalobcovia, cestou právneho zástupcu, obdržali darovaciu zmluvu dňa 3.8.2021. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcov zo dňa 2.8.2021, žalobcovia už v tom čase namietali neexistenciu oprávnenia žalovanej disponovať s peňažnými prostriedkami z dedičstva po smrti poručiteľa. Žalobcovia v podanom odvolaní nespochybňovali závery súdu prvej inštancie, že darovacia zmluva v čase pôvodného dedičského konania existovala, či výbery finančných prostriedkov. Jedinou odvolacou námietkou odvolateľov bol poukaz na darovaciu zmluvu, ktorá nebola podpísaná poručiteľom a žalovanou, teda nebola autentická a až po vykonanom znaleckom dokazovaní žalobcovia nadobudli vedomosť o existencii predmetnej darovacej zmluvy, preto závery súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí 3- mesačnej subjektívnej lehoty, sú správne.

26. V súvislosti s prevodmi finančných prostriedkov, vyplývajúcich z darovacej zmluvy zo dňa 3.2.2017 v celkovej výške 310.000 eur,- sa žalobcovia o týchto prevodoch dozvedeli v čase od 16.10.2020, kedy bola podaná žaloba o zaplatenie 240.000,- eur a vo vzťahu k sume 70.000,- eur nadobudli žalobcovia vedomosť od 27.11.2020, od podania žaloby na zaplatenie predmetnej sumy. Vo vzťahu k sume 30.000,- eur, ktorá je predmetom sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/57/2021, sa žalobcovia dozvedeli dňa 23.12.2021, kedy im bola doručená duplika žalovaného. Závery súdu prvej inštancie, že žalobcom boli v priebehu rokov 2020 a 2021 známe prevody, sú správne. Žaloba na obnovu konania bola podaná až dňa 23.11.2022, teda po uplynutí 3- mesačnej subjektívnej lehoty. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že žalovaná bola uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8D/244/2017-53 zo dňa 29.1.2018 ustanovená za správkyňu dedičstva po poručiťovi. O tejto skutočnosti sa žalobcovia dozvedeli v priebehu konania o dedičstve, keďže im bolo doručené predmetné uznesenie.

27. Súd prvej inštancie postupom v súlade s ust. § 403 ods. 1,2 CSP preskúmaval, či v čase pôvodného dedičského konania mali žalobcovia vedomosť o existencii darovacej zmluvy a správne uzavrel, že žalobcovia nadobudli vedomosť o darovacej zmluve dňa 3.8.2021. Túto skutočnosť žalobcovia v podanom odvolaní nenamietali. Darovacia zmluva existovala, preto je bez právneho významu pochybnosť žalobcov o autenticite darovacej zmluvy, resp. poukaz na originál darovacej zmluvy. Okrem toho, súd v prvej fáze o žalobe na obnovu konania skúma len to, či je žaloba prípustná, a teda, či je možné povoliť obnovu konania, preto závery žalobcov poukazom na darovaciu zmluvu, ktorá je, podľa vyjadrenia žalobcov, neautentická, nie sú dôvodné. Posudzovanie tejto otázky by bolo možné skúmať až v obnovenom konaní po povolení obnovy dedičského konania.

28. Odvolacia námietka žalobcov, že sú tu skutočnosti a dôkazy týkajúce sa dedičov a predmetu pôvodného dedičského konania, pričom môžu prívodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nie je dôvodná. Nový dôkaz, znalecký posudok znalkyne I. C.

č. 3/2022 zo dňa 23.8.2022, bol vyhotovený až po právoplatnom skončení dedičského konania, teda v rozhodnom čase, v pôvodnom konaní, tento neexistoval. Takýto dôkaz nemôže založiť dôvod na povolenie obnovy dedičského konania, nejedná sa o dôkaz v zmysle ust. § 397 písm. a/ CSP, preto je nadbytočné sa zaoberať správnosťou resp. vierohodnosťou tohto dôkazu.

29. Odvolatelia v podanom odvolaní nesúhlasili so závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/50/2020, na ktoré správne poukázal súd prvej inštancie. Zásadnou otázkou v predmetnom rozhodnutí bolo posúdenie, či dôkaz, ktorý by bol spôsobilý založiť dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP, musí existovať v čase pôvodného konania. Odvolací súd uviedol, že právne relevantná je nemožnosť použitia dôkazov, nie ich neexistencia. Najvyšší súd uzavrel, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP iba v prípade, ak sú pre stranu, ktorá sa obnovy konania domáha, v porovnaní s pôvodným konaním nové, t. j. že strana ich nemohla včas použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, pretože o nich nevedela a nesplnenie povinnosti dané skutočnosťou tvrdiť a predkladať o nich dôkazy z procesného hľadiska nezavinila. S poukazom na § 217 ods. 1 CSP musí ísť vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozsudku, pretože iba na takú mohol súd prihliadať v pôvodnom konaní (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/321/2003). Inými slovami ide o prípady, keď skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy už v dobe pôvodného konania síce existovali, ale strane neboli známe, takže ich ani pri svojich procesných úkonoch netvrdila a nenavrhovala ako dôkazy. Nejde o také skutočnosti, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení veci a ktoré do tej doby ešte neexistovali, a teda v čase rozhodovania súdu nemali na zistenie skutkového stavu žiadny vplyv. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že vo vzťahu k prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP je právne relevantná iba nemožnosť použitia určitého dôkazu a nie jeho neexistencia. Dôkaz, v tomto prípade znalecký posudok, bol vyhotovený až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, tento dôkaz neexistoval, preto nie je spôsobilý založiť dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP. Dôvodom na obnovu konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len možnosť označiť dôkaz, ale aj nemožnosť predložiť ho sporovou stranou súdu. Pri opačnom výklade znenia obsahu ustanovenia § 397 CSP by sa totiž cestou obnovy konania mohla domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každá sporová strana, ktorej dôkazným návrhom nebolo vyhovieť, hoci súd nepovažoval tieto dôkazy za rozhodujúce

a preto ich nevykonal /rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/284/2020, zo dňa 24.10.2022/.

30. Pokiaľ odvolatelia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.8.2011, sp. zn. 3 Cdo/98/2011, je potrebné uviesť, že dovolací súd sa zaoberal posúdením 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania ako aj vyhodnotením dôkazov, ktoré mohla strana sporu použiť už v pôvodnom konaní. Uzavrel, že strana sporu mohla už v pôvodnom konaní označiť dôkazný materiál, o ktorom mala vedomosť. Citované rozhodnutie preto nie je aplikovateľné na danú vec, keď dovolací súd posudzoval existenciu dôkazu v čase pôvodného konania a svoje rozhodnutie nezaložil na zmeškaní 3- mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania tak, ako v predmetnej veci.

31. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy (§ 397 písm. a) CSP), ktoré nemohli použiť v pôvodnom konaní (resp. iné dôvody obnovy konania), ktoré by preukázali, že žalobu na obnovu dedičského konania podali včas.

32. Na základe uvedených dôvodov dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že žaloba na obnovu konania odôvodnená skutočnosťami, resp. dôkazmi, ktoré sa týkajú účastníkov a predmetu pôvodného dedičského konania, ktoré existovali v čase pôvodného konania, ktoré žalobcovia nemohli použiť bez svojej viny v pôvodnom dedičskom konaní po poručiteľovi a ktoré by mohli privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci- zmluvou o pôžičke, pohľadávkou poručiteľa vo výške 1.200.000,- eur, darovacou zmluvou zo dňa 3.2.2017 a na základe nej vykonané prevody z účtu poručiteľa, resp. výber z daného účtu, bola podaná po uplynutí 3- mesačnej subjektívne lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, a preto jej odvolací súd priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).